

raturen. — Vædringsforslaget til § 23 gaar jo ud paa, at det ikke blot skal være tilladt en Spiritusfabrikant at faae anbragt endnu en Maaler i sit Brænderi, men at han ogsaa skal have en Ret til, at en saadan skal anbringes, naar han forlanger det, og endvidere, at i Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem de to Maalere bliver altid det mindste Maal at lægge til Grund for Skattens Beregning. Hvad det Første angaar, at en saadan anden Maaler skal kunne fordres anbragt, maatte det blandt Andet være betinget af, at hele Brænderiets Indretning er en saadan, at denne anden Maaler kan anbringes. Naar vi nu vide, at der er ikke saa Brænderier, hvor en Maaler ikke kan finde Plads, i alt Fald ikke uden væsentlige Forandringer i Brænderiets Indretning, og naar man veed, at det jo ikke blot kommer an paa at staffe Plads til denne anden Maaler, naar der er Spørgsmaal om at anbringe en saadan i Brænderiet, men ogsaa paa, om den kan anbringes paa en saadan Maade, at den Spiritus, der er gaaet gennem den første Maaler, ogsaa med tilstrækkeligt Tryk kan gaa igjennem den anden, bliver det endnu mere tvivlsomt, om denne anden Maaler kan anbringes i alt Fald i alle Tilfælde. Men efter Forslaget skal den altid kunne forlanges anbragt. Saa skal Bestatningen ske efter den Maaler, der viser det mindste Maal — og man kunde jo have 3 til 4 Maalere — men det er aabenbart, at der herved let vil fremkomme en mindre Skattebærelse for de Brænderier, der ere i Stand til at opstille disse flere Maalere. Indrømmer man Muligheden af, at en Maalers Misvisning baade kan gaa i Retning af at vise for høit og vise for lavt, ser jeg ikke Berettigelsen af Forordningen om, at det netop skal være det laveste Maal, der skal være det gjældende; det forekommer mig, at man i alt Fald ikke kan gaa videre end til at sætte Gjennemsnitsmaalet; jeg formaar ikke at se, hvorfor det overfor Fabrikanterne skulde være billigt, at det netop skal være det laveste. Iøvrigt maa jeg bemærke, at Vædringsforslaget jo for saa vidt er en Umulighed, som det forudsætter, at det Maaleapparat, som vi kjende under Navn af Siemens-Halskes, vil være det lobbestemte, vil være paabudt i Loven. Det er aldeles ikke Tilfældet, dette er det fuldkomneste Apparat, vi kjende nu, men rimeligvis gaar Udviklingen af Opfindelsen videre. Fuldkomnere gjøres disse Redskaber, ere vi ikke bundne ved Loven til netop at tage disse Apparater, men saa er det ogsaa tydeligt, at vi ikke i Loven kunne have saadanne Udtryk som Maal og Viser, der slutte sig netop til det ene Apparat, vi nu kjende. Jeg tror ikke, at der

vil blive gjort nogen Indbending fra Toldbestyrelsens Side mod, at der anbringes en Maaler Nr. 2 i et Brænderi, hvor der er tilstrækkelig Plads og Velighed dertil, og jeg vil ogsaa sige, at det kunde jo have den Fordel, at man derigjennem kan blive opmærksom paa, naar Maaleren Nr. 1 skulde vise feil. Forsaavidt kan jeg slutte mig til den ærede Forslagsstillers Dufte om, at en Kontrol fra Brænderieierens Side med, at Misvisning ikke kan gaa upaaagtet hen ved Maaleren, staffles til Væie derved, at der paa hans Bekostning kan anbringes et Apparat til i hans Brænderi; men noget ganske Andet er det jo at paabyde det i Loven som en Pligt og endvidere at paabyde i Loven, at i Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Apparaterne skal Skatten beregnes efter det mindste Maal; man kunde jo tænke sig, at det mindste netop var det urigtige. — Naar Vædringsforslaget slutter med, at i Tilfælde af Misvisning skal Fabrikanten være berettiget til at faae den for meget erlagte Afgift tilbagebetalt, er jeg ikke i fjerneste Tvivl om, at dette vil ske, at hvor man bliver opmærksom paa en Feil, vil man ikke alene rette Feilen for Fremtiden, men ogsaa tilbagebetale det, man paa Grund af Feiltagelsen har faaet for meget, og det, hvad enten det gjælder Brændevinsafgiften eller Toldbestatningen i det Hele, men dermed skal ikke være sagt for mit Vedkommende, at man ogsaa kan indføre det i Loven paa den Maade, som her er foreslaaet, thi det er en Selvfølge, at naar det paa den Maade indføres i Loven, er der en vid Mark for Retstrætter, Noget man dog ellers søger at undgaa ved Behandlingen af den Slags Spørgsmaal. Jeg tror, at det, som det ærede Medlem i Virkeligheden har villet opnaa ved sit Forslag, vil opnaas, uden at det behøver at faae det Udtryk i Loven, som det ærede Medlem har ønsket. Jeg skal beredvillig udtale, at jeg ønsker det for en Selvfølge, at naar en saadan Feil opdages, retter man den ikke blot for Fremtiden, men man godtgjør ogsaa for Fortiden. — Vædringsforslaget til § 30 gaar jo ud paa, at naar Toldopsynet kommer til Stede for at aflæse Spiritusudbyttet, skal det derom underrette Fabrikanten, forsaavidt han eller hans Besuldmægtigede er til Stede i Lokalerne. Det forekommer mig rigtig nok at være et meget overflødig Paabud, da det jo i Lovforslagets § 30, saaledes som det foreligger nu, udtrykkelig er bestemt, at Toldopsynet skal indfinde sig for at aflæse Maaleren, Dagen før Betalingen skal finde Sted, og da denne Dag er forud bestemt, veed jo Fabrikanten med Bestemthed, hvilken Dag denne Aflesning paa Maaleren finder Sted,